यथा सद्यः पञ्चत्वमुपागतः। स्वजनैश्च नातिदूरे क्षेत्रस्य काष्ठसञ्चयैः संस्कृतः। अथ द्वितीयदिने तस्य पिता समायातः। स्वजनेभ्यः सुत विनाशकारणं श्रुत्वा तथैव समर्थितवान्। अब्रवीच्च।

भूतान् यो नानुगृह्णाति ह्यात्मनः शरणागतान्।
भूतार्थास्तस्य नश्यन्ति हंसाः पद्मवने यथा ॥१३६॥ ५

पुरुषैरुक्तं। कथमेतत्। ब्राह्मणः कथयति। अस्ति कस्मिंश्चिद् कथाधिष्ठाने चित्ररथो नाम राजा। तस्य योधैः सुरक्ष्यमाणं पद्मसरो नाम ॥६॥ सरस्तिष्ठति। तत्र च प्रभूता जाम्बूनदमया हंसास्तिष्ठन्ति। षण्मासे षण्मासे पिच्छमेकैकं परित्यजन्ति। अथ तत्र सरसि सौवर्णो वृद्धत्पक्षी समायातः। तैश्चोक्तः। अस्माकं मध्ये त्वया न वर्तव्यं। येन कारणे १० नास्माभिः षन्मासान्ते पिच्छैकैकदानं कृत्वा गृहीतमेतत् सरः। एवं च किं बहुना परस्परं द्वैधमुत्पन्नं। स च राज्ञः शरणं गतो ऽब्रवीत्। देव एते पक्षिण एवं वदन्ति। यदस्माकं राजा किं करिष्यति। न कस्याप्यावासं दद्मः। मया चोक्तं। न शोभनं युष्माभिरभिहितं। अहं गत्वा राज्ञे निवेदयिष्यामि। एवं स्थिते देवः प्रमाणं। ततो राजा १५ भृत्यानब्रवीत्। भो भो गच्छत। सर्वान् पक्षिणो गतासून् कृत्वा शीघ्रमानयत। राजादेशानन्तरमेव प्रचेतुस्ते। अथ लगुडहस्तान् राज्ञ पुरुषान् दृष्ट्वा तत्रैकेन पक्षिणा वृद्धेनोक्तं। भो स्वजना न शोभनमापतितं। ततः सर्वैरेकमतीभूय शीघ्रमुत्पतितव्यं। तैश्च तथानुष्ठितं। अतो ऽहं ब्रवीमि। २०

भूतान् यो नानुगृह्णाति ह्यात्मनः शरणागतान्।
भूतार्थास्तस्य नश्यन्ति हंसाः पद्मवने यथा ॥१३७॥

इत्युक्त्वा पुनरपि ब्राह्मणः प्रत्यूषे क्षीरं गृहीत्वा। तत्र गत्वा तारस्वरेण सर्पमस्तौत्। तदा सर्पश्चिरं वल्मीकद्वारान्तर्लीन एव ब्राह्मणं प्रत्युवाच। त्वं लोभादत्रागतः पुत्रशोकमपि विहाय। इतः परं तव २५